בעיקבות הכישלון המוחץ במירוץ אל האירוויזיון התפטרו שתיים מן החמישיה

סקסטה: הקץ?

מה שמתחיל כרוח סערה נגמר בקול דממה דקה. להקת סקסטה, שעם הקמתה תפסה לעצמה מקום טוב באמצע עולם הבידור, עומדת, כפי הנראה, לפני פירוק.

הלהקה, שבמשך ארבע שנות קיומה נטלה חלק בהפקות בידור והופיעה במרבית תחרויות הזמר, שמה לה למטרה לכבוש את המקום הראשון בתחרות הקדם־אירוויזיון.

היתה זו שאיפה טבעית. ניצחונות בתחרויות־זמר הם מודד מובהק למידת הפופולריות של הזמר, ויש להן השפעה מיידית על מידת הביקוש שלו להופעות. תחרות הקדם־אירוויזיון היא גם פריצת דרך אל השוק האירופי. מלבד הכבוד והפירסום, זוהי הזדמנות להרוויח הרבה מאוד כסף.

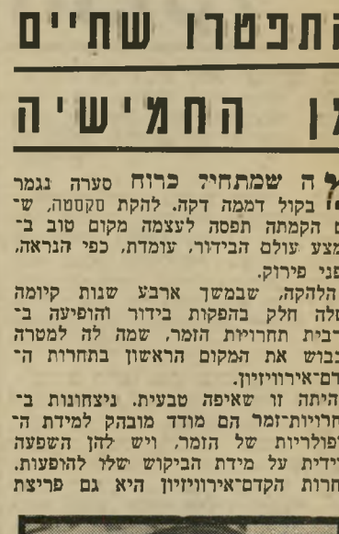

איש יחסי־ציבור מור
מי אחראי לפאשלה?

אבשלום רובין, שהגה ויזם את הקמת החמישיה, קיווה שעם הצטחנן הנכסף יעלה ערכה של סקסטה בשוק הבידור, והוא יוכל לגרוף הון באמצעותה. כגודל התיקוות כן גודל האכזבה. הדירוג במקום האחרון ניפץ את החלום.

בנות הלהקה נמצאות במבוי סתום. מול מצלמות הטלוויזיה הן חייכו משועשעות, וניסו לשמור על רוח ספורטיבית, כשהדיווחים על הלוח הראו את תוצאות הצבעה — אפס, כמעט מכל המקומות. אולם למחרת התחרות התחילו התסיסה והדיכדוך לפרוץ החוצה. שתיים מתוך החמש, חני אלייקים ואיריס שמי, הגישו לאמרגן מיכתב התפטרות.

כולם האשימו את כולם. „השיר לא היה מתאים", „התילבושות היו איומות", „לא היה מספיק זמן לצילומים טובים ונכונים", אלה הן רק מקצת מן הטענות וההצטדקויות שניסו לתרץ את התבוסה המוחצת.

בובות על חוט

עם פירוקה של שלישיית שוקולד מנטה מסטיק, שהיתה פופולארית ומצליחה מאוד, נוצר חלל ריק בנוף הבידור המקומי. אבשלום רובין הבין שנפלה לידיו הזדמנות כזו. הוא החליט לפתח את הרעיון של להקת בנות חיננית. המבצעות שירים לכל המישפחה.

אחרי בחינות מיון קפדניות נבחרו שש זמרות, ומכאן שמה. אחת מהן נשרה מייד בהתחלה, וכך נותרו החמש עם השם.

הזמרות שנבחרו לא היו יפות מדי, ולא היו מוכשרות מדי. כולן היו אלמוניות כמעט לחלוטין, ואף אחת מהן לא היתה יכולה להחזיק ערב בזכות עצמה בלבד. היה זה שיקול חשוב, כי כך נמנעו מלכתחילה חיכוכים. השילוב של כולן יחד נתן תוצאה נעימה וסימפאטית, כשכל אחת מהן יודעת היטב שהיא תלוייה ביתר חברות הלהקה.

הזמרות, שהיו מחוסרות עבודה חתמו בשימחה על חוזה בלעדי לחמש שנים. לאף אחד מן הצדדים לא היה מה להפסיד. אבשלום הבטיח להן קידום מיקצועי ופירסום, והן היו צריכות להצדיק זאת בהזרמת כספים בתמורה. הוצמד להן מנהל מוסיקלי, זאב (זובה) אולמן, ואיש יחסי־ציבור, גברי מזור. אורגן להן מסע יחסי־ציבור ענקי. לא היה כמעט שבוע שבו לא הופיעו תמונותיהן בעיתון, ובאמצעי התיקשורת האחרים.

בתוך זמן קצר הן היו ידועות, ולוח ההופעות שלהן נעשה צפוף יותר ויותר. ההשקעה הכספית הצדיקה את עצמה. להקה הפכה ללהקת־צמרת, וגבתה סכומים גבוהים עבור הופעותיה.

אך היתה זו להקה של בובות על חוט. זובה ואבשלום רובין בחרו את החומר המושר ואת העיבודים. הזמרות רק ביצעו. במשך הזמן פיתחו טעם עצמאי, רצו להשפיע על בחירת החומר. אולם בחוזה שלהן קיים סעיף האומר שלמפיק יש זכות וטו. ניתן להן אומנם להשמיע את דעתן, אך מישהו אחר ידע והחליט מה טוב בשבילן. הוכתב להן הכל: איך להתלבש, איך להסתרק ואיך להתאפר.

ניצני חוסר שביעות הרצון נשמעו כבר קודם לתחרות הקדם אירוויזיון.

כאשר מנסים להיזכר מה בעצם שרה הלהקה, קשה מאוד להיזכר בשיר מסויים אחד. כל השירים נשמעים דומים, ללא כל איפיון מקורי או יוצא־דופן. הזיכרון היחידי הוא ההרמוניה הקולית.

כשהן הופיעו על מסך הטלוויזיה, קשה היה להשתחרר מן הרושם שחמש זה קצת יותר מדי. היטיבה לבטא זאת בדרנית מנוסה: „הן תופסות את כל המסך. זה ניראה כאילו אוטו־טו הן עומדות ליפול החוצה." אחרים ביקרו ואמרו: „זוהי להקה משעממת. היא תוצר מובהק של יחסי־ציבור מוצלחים."

חרף העובדה שהן היו מוצפות בעבודה, הן הופיעו בעיקר בנשפים לוועדי־עובדים. שם, בנשפים לכל המישפחה, הן התקבלו היטב. מעבר לכך הן לא הצליחו לפרוץ.

סקסטה ניגשו לתחרות הקדם־אירוויזיון מתוך ביטחון מלא שתזכה במקום הראשון, או במיקרה הרע באחד מן המקומות הגבוהים. אך הן זכו במקום האחרון, וכל חוסר הנחת פרץ החוצה.

להקות קמות ומתפרקות, לעתים עקב חיכוכים בין חברי הלהקה, ולעתים מתוך חיפושי דרך ומשיכה לכיוונים אחרים של כל אחד ממרכיביה. בין חמש הבנות התפתחה דווקא מערכת יחסים יפה. אולם אחרי הקדם־אירוויזיון הבינו איריס שמי וחני אלייקים שהן הגיעו אל סוף הדרך.

חני אלייקים טוענת שכבר קודם לכן היתה חסרת שקט. „האירוויזיון היה הקש האחרון." לדבריה, היא מרגישה שהגיע הזמן לנסות לפרוץ לבדה אל שוק הבידור. „אני רוצה לתת לעצמי צ'אנס לבחור את החומר שאני רוצה. ביצעתי את השירים שאבשלום וזובה בחרו, ולפעמים עשיתי זאת בחריקת שיניים. סקסטה היא תוצר בלעדי של זובה. הקו המוסיקלי הוא שלו.

לעומת חני אלייקים, איריס שמי עדיין מהססת. היא אמנם הגישה מיכתב התפטרות, אך לדבריה זה יותר בגדר הרתעה. „אם יהיה שינוי מהותי בסיגנון ובקו של הלהקה, אשאר. אנחנו ארבע שנים יחד והגיע הזמן לעשות חשבון נפש."

יתר בנות הלהקה — ורדה נוגה, רותי בן־אברהם ופנינה בריק טרענות: „העבודה נמשכת כרגיל." לדעתן השיר של נורית הירש ואהוד מנור, שהן שרו בקדם־אירוויזיון, היה מיוחד ויוצא־דופן.

אך הן מודות שהן רוצות לשנות את הסיגנון ואת הפרפטואר. „משהו כאן לא נכון. אנחנו מנסות לברר מה לא בסדר."

„נמצא מחליפות!"

אבשלום רובין, המנהל המוסיקאלי זאב אולמן והאחראי על לוח ההופעות שלהן, אפי גיב, טוענים שסקסטה אינה עומדת לפני פירוק. „סקסטה זה אני. רק אני יכול להחליט על פירוק הלהקה." פוסק אבשלום רובין. הוא מתייחס אל הכישלון בתחרות כאל מיקרה בודד. „אין ספק שכאשר התוצאות לא מחמיאות, אנשים נכנסים להלך־רוח לא מרומם. הבעייה היא רק איך להתמודד עם זה. השאלה היא איך זה קרה ומה הלאה.

„אנו מישרד ההפקה, ולכן הכישלון הוא גם שלנו. אם אחת הבנות תרצה לעזוב, נפרסם מודעה שאנו מחפשים זמרת לי־להקה."

גברי מזור, מי שהיה מופקד על יחסי־הציבור של הלהקה, התפטר אף הוא. הוא התנגד לשיר שהושר בתחרות, אך דעתו לא התקבלה. „לא טיפלו בהן טוב, וזו התוצאה," הוא מסביר. „אם תעזובנה שתי בנות, איזו מין תדמית תהיה אז ללהקה? במצב הפופולריות שלהן, כשלפני שנה הן היו במקום השני ושנה קודם במקום שלישי, למה השנה הן במקום האחרון? יש כאן איזו פאשלה."

הכל מסכימים שבחירת החומר לא היתה נכונה, ושיש צורך לבחור קו חדש ולשנות תדמית. כל החוטים מובילים אל זאב אולמן, המנהל המוסיקלי. זאב מודה שהאחריות היא שלו. „זו בעייה של כל אמן, למצוא שיר שמתאים לו. כמובן שחוסר הצלחה מביא לחשבון נפש." לדבריו, מעולם לא כפה את טעמו על הבנות. „אתה צריך להפיק מהאמן את מיטבו. ואת זה אתה יכול לעשות רק אם הוא אוהב את מה שהוא עושה. מי שחושב שאפשר להפיק מאנשים דברים בכוח, טועה. את השיר לקדם־אירוויזיון אהבנו כולנו. גם אני וגם הבנות. נכון שזה התפספס, אבל לא צריך לעשות מזה עניין כזה גדול."

אבשלום, זובה ואפי גיב לא נבהלים מכוונות הפרישה. לדעתם יימצאו מחליפות לפרישות. אולם איריס שמי וחני אלייקים יעזבו רק בעוד שישה חודשים מיום הגשת מיכתב ההתפטרות. לצרף שתי זמרות חדשות להרכב הקיים לתקופה של שישה חודשים בלבד, נראה לא הגיוני ולא משתלם. עד שהחדשות תיקלטנה, יסתיים החוזה, ואם תוך זמן קצר לא יהיה שינוי מרענן, יש להניח שלהקת סקסטה תגיעה אל סוף הדרך.

אמרגן רובין, כימאי צרפתי ומתפטרת אלייקים
„סקסטה — זה אני!"